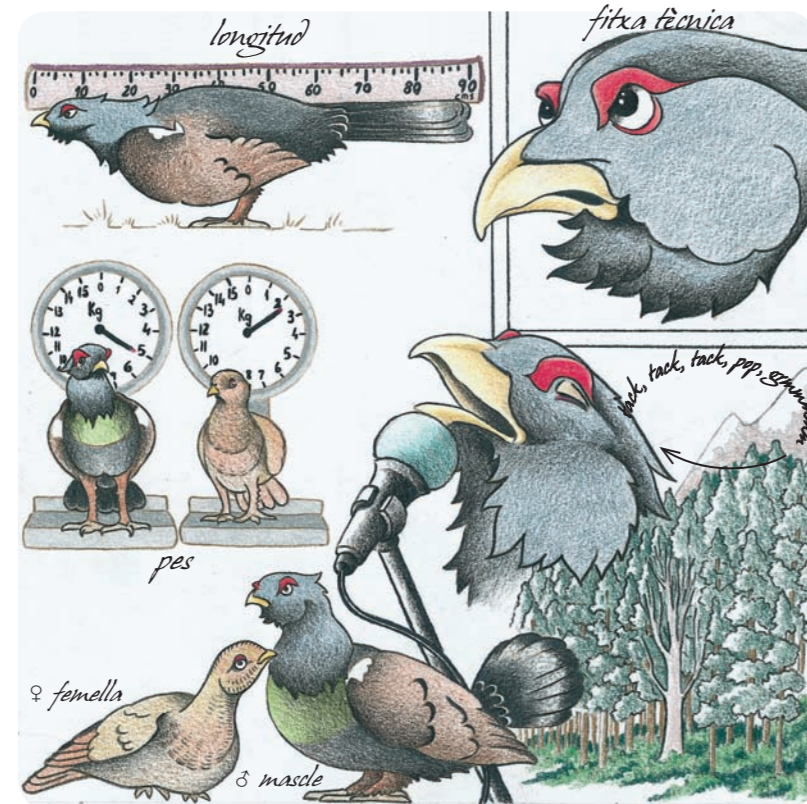
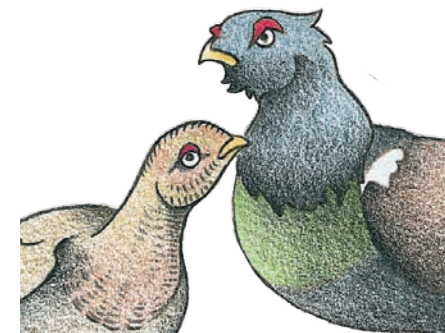

la vida d'un gall fer, una història real...

Cant

A la primavera **els mascles es reuneixen en els** anomenats **cantaders** per a exhibir-se davant de les femelles. Anys enrere, les tallades per obtenir fusta van fer desaparèixer alguns d'aquests cantaders, generalment per desconeixement de la seva existència.

Incubació

Al **mes de juny les femelles incuben els ous**. Fan el niu al terra. A més d'amagar-se dels depredadors com guineus o senglars, es fan bolets, el bosc és regirat per cada cop més boletaires. Si troben una gallina covant i toquen els ous, la olor que deixen és aprofitada per guineus, fagines i martes per a trobar i menjar-se els ous i, si poden, la gallina.

Si us plau!

Si anem als boscos de pi negre, pi roig, avet o faig dels Pirineus hem de pensar que som a casa seva:

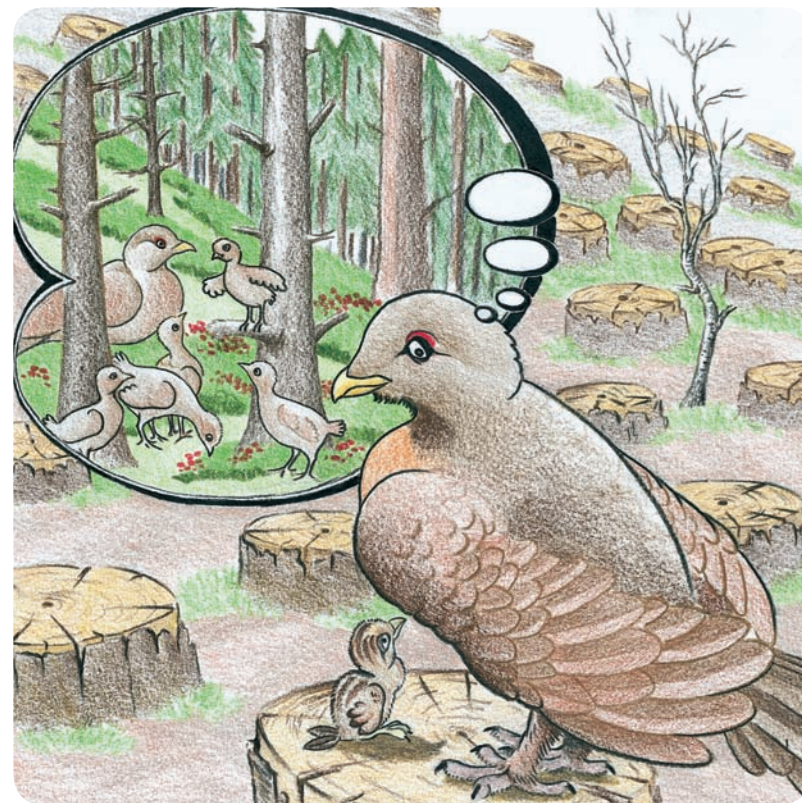
No sortim mai fora de les pistes traçades tant d'esquí alpí com d'esquí nòrdic.

Practiquem les passejades amb raquetes, trineus o motos de neu sempre en grups i seguint els itineraris ja establerts.

Tant si anem a collir bolets com de passeig, fem servir els vehicles només pels camins principals. No utilitzem els camins secundaris o ròssecs oberts per a treure fusta i menys anar fora de les pistes.

Si ens trobem amb un niu de gallina, **NO EL TOQUEM MAI** i aviseu de seguida als Agents Rurals de la comarca. Consulteu la següent adreça per a trobar el telèfon de l'oficina comarcal:
www.mediambient.gencat.net/cat/el_medi/incendis/agents_rurals

Si ens trobem amb una gallina amb pollets no intentem mai agafar-los i marxem també ràpid de la zona on els hem trobat.

Cria

Som a finals de **juliol i primers dies d'agost**. Ara **toca criar els pollets**. Si el bosc no està en condicions, les femelles no troben suficient menjar per als polls i tenen menys llocs on amagar-los dels depredadors que són molts: guineus, fagines, martes, àligues, astors, ...

Tardor

S'acosta l'hivern i cal anar a arreplegar-se cap a les zones on passar aquesta dura temporada. Però compte!!! han posat un filat de punxes per al bestiar i una mena de cables amb unes cadires que penjen. Travessar tot això, que queda amagat entre els arbres i resulta difícil de detectar a temps, sovint esdevé mortal.

Edita:
Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
i Habitatge
Text:
Diego Garcia Ferré
Il·lustracions:
Daniel Olivera Aguilà
Disseny:
Richard Martín Vidal

Hivern

Els boscos on viu el gall estan coberts de neu. Mascles i femelles busquen llocs concrets del bosc on suportar els rigors de l'hivern, són les que s'anomenen zones d'hivernada. Les temperatures són força baixes i l'aliment escàs. En aquesta època el gall només menja fulles de pi. Les poques calories que li proporcionen aquestes fan que procurin moure's el mínim possible. Les activitats en les zones d'hivernada (**esquí fora pista, raquetes de neu, trineus, motos de neu, etc.**) **espanten als ocells obligant-los a fugir**. Aquest exercici "extra" debilita als ocells i els fa més vulnerables als depredadors i a les malalties.

Conservem el bosc

Per sort les coses van canviant. **Una correcta ordenació dels boscos on viu el gall permet conservar les zones d'hivern i de cant i fins i tot millorar l'hàbitat per a facilitar-li la cria**. Ara cal que l'ús lúdic del bosc esdevingui també respectuós amb el gall.

*Miren ara!
a més de treure la fusta
i netejar el bosc,
també ens tenen en compte*